

Tatjana je dala roke globlje v žep, da ji bo topleje, veter je v njen obraz nosil sneg. Okrog nje so bile samo visoke zgradbe. Ceste so bile popolnoma prazne. Nihče razen nje ni hodil po ulici. Tatjana ni želela da bi tako pozno hodila sama domov, vendar je zaradi dela v eni kavarni včasih delala pozno. Tako je hodila dokler ni prišla do ene male ulice skozi katero je morala iti na poti do svoje hiše.

V ulici ni bilo nobenih luči. Ulica se ji je zdela veliko daljša, kot je bila videti podnevi.

Tatjana je bila zelo prestrašena, hodila je hitro ne da bi gledala na stran. Edina stvar, ki ji je dajala moč da gre naprej, je bila ta da čim hitreje pride domov.

"Kaj je bilo to?", je pomislila Tatjana potem ko je slišala nekaj podobnega korakom.

Zgrabil jo je še večji strah, ko je ponovno slišala zvok čevljev za sabo.

Ustavila se je. Začela se je obračati, da vidi kdo je to. Nikogar ni videla, okrog nje je bila samo tema.

"Kdo je tam?", je začela klicati nekoga.

Potem ko je malo premislila, je spoznala da bi bilo bolje, da ni ničesar rekla. Če ji je nekdo sledil, bi lahko opazil močan strah v njenem glasu. Opazil bi, da je ranljiva.

"Ti si dobro, nihče ti ne sledi", je Tatjana to ponavljala sebi.

Edino kar si je sedaj želela je bilo to, da je v svojem varnem stanovanju.

Začutila je, da jo je nekdo zgrabil od zadaj. Hotela je pobegniti, vendar se ni mogla premakniti. Slišala je en glas od zadaj. Oseba je tiho rekla: "Dober večer".

Obrnila se je in se znašla z oči v oči z neznanim človekom. Bil je v zgodnjih dvajsetih letih, s črnimi lasmi in črnimi očmi. Njegova koža je bila bleda, brez barve.

Tatjana je bila samo tiho in gledala vanj. Njeno srce je glasno razbijalo.

Tatjana se je uspela iztrgati od njega in začela teči v smeri v kateri je predvidevala da je njena hiša.

Hitela je po ulici in bila je zadihana od teka. Že je mislila, da ji bodo do teka odpovedale noge, ko se je pred njo pojavil moški.

Tatjana se je hitro ustavila.

"Nevljudno je oditi brez slovesa", je rekel moški.

Smejale se je in njegove oči so pregledovale območje.

"Kaj bi rad?", je začela vpiti Tatjana.

"Mi.....se želimo samo pogovarjati", je rekel moški.

"Mi.....?", je vprašala Tatjana.

Prvič je Tatjana opazila okrog sebe še nekaj ljudi, ki so jo v krogu obkrožali. Nemočno je stala tam.

Kako bi ona želela biti doma, varna v svojem domu...

Zaprla je oči in se spustila na kolena. Tople solze so ji polzele po obrazu. Začutila je, da ji je nekaj prebodlo vrat. Ta vbod je bil neboleč in kod da jo je samo uspaval.

Tatjana se je zbudila v hladnem potu. Tatjana je ugotovila da je doma v postelji, živa in zdrava v svoji varni postelji. Samo čudna nočna mora je prekinila njen spanec.

Ampak vse je bilo videti tako.....resnično. Ali je ona res vse to sanjala?

Tatjana je ponovno legla in počasi dala glavo na blazino. Potegnila je odejo čez rame srečna da je doma.

Vendar nekaj ni bilo v redu.

Njen vrat je bil moker z gosto snovjo. Nečim gostejšim od potu. Šla je z roko po vratu in pogledala v roko. Barva z njenega obraza je popolnoma izginila.

"Kri", je zavpila Tatjana.

Kri je iztekala iz njenega vratu. Njena bela majica je postala skoraj cela rdeča.

Tatjana je odprla usta in spustila zelo močan krik....